

PLANTEJAMENT I OBJECTIUS

El currículum de llatí pretén equilibrar els continguts estrictament lingüístics, els literaris i els culturals, presentant una concepció del món clàssic com un tot i tenint cura d'evitar la separació d'aquests coneixements. Així, doncs, l'estudi de la matèria de *Llatí* preveu dos vessants: d'una banda, la **llengua** i la **literatura**, de l'altra, la **civilització romana** i, en general, la **cultura del món clàssic**, dins de l'àmbit romà. Els continguts de la matèria es presenten també en la seva relació amb el món i la realitat actuals (com ja es fa o es farà, de forma habitual, en les matèries optatives de *Cultura clàssica* (3r. d'ESO) i *Tradició clàssica* (4t. d'ESO), i en el *Llatí* de 4t. d'ESO).

La matèria de llatí del batxillerat té com a **objectius** o finalitat el desenvolupament i l'exercici de les capacitats següents:

1. Assolir la competència d'interpretar, d'una manera coherent i raonada, el contingut d'un text de dificultat mitjana, preferentment en prosa, aplicant els coneixements morfosintàctics i lèxics bàsics de la llengua llatina.
2. Reflexionar, en general, sobre els conceptes morfosintàctics i semàntics propis d'un sistema lingüístic i establir relacions entre àmbits lingüístics diversos.
3. Relacionar fets lingüístics del llatí (fonètica i prosòdia, flexió nominal, pronominal i verbal, lèxic) amb altres de les llengües que en deriven, principalment del català i del castellà.
4. Identificar i reconèixer les principals realitzacions històriques, sociopolítiques, literàries i culturals de Roma, i assenyalar la seva repercussió en la història d'Occident; apreciar el valor d'aquestes realitzacions com una clau per a interpretar realitats, fets i esdeveniments posteriors.
5. Aprendre a extreure informació de textos llatins de diversa mena, originals i en traducció, pertanyents a diferents gèneres literaris o àmbits diferents, tot distingint-ne els trets essencials.
6. Prendre consciència i valorar que la llengua i la cultura llatines han perllongat la seva influència en el temps i han esdevingut un model imitable per a generacions posteriors, en cultures i èpoques diferents.
7. Valorar positivament l'esperit eclèctic i pragmàtic romà, com un element integrador de diferents corrents de pensament, actituds i formes d'actuació, conformadors de l'àmbit cultural d'Occident.
8. Obtenir informació a partir de fonts literàries i d'altres menes, utilitzant amb autonomia i esperit crític les dades que se'n poden extreure; saber aprofitar les possibilitats que ofereixen les tecnologies de la informació i de la comunicació sobre el món clàssic, com un mètode més de treball, amb desenvolupament de la capacitat de destriar, interpretar i extreure conclusions.
9. Adquirir una visió humanista de l'entorn cultural i social, del més proper i del més general, mitjançant el coneixement de les llengües i la cultura clàssiques; saber reconèixer i valorar els valors transmesos pels autors clàssics, com a font del pensament, de l'art i d'altres realitzacions del món occidental.

En aquest **primer curs** de llatí s'ofereix un apropament elemental a la llengua llatina, entès com un mitjà vàlid per aprofundir en la reflexió lingüística i en l'exercici de les habilitats en la llengua pròpia, així com també una aproximació a la cultura i a la civilització romanes, o bé una continuació (segons els casos) en el seu estudi ja iniciat a l'ESO.

CONTINGUTS

Els continguts temàtics de la matèria s'organitzen en **quatre apartats**, que corresponen a necessitats epistemològiques i de classificació: **lectura i interpretació de textos**, i **activitats de morfosintaxi**, de **teoria lingüística** i de **coneixements culturals**. Aquests apartats els organitzem, en la pràctica docent i d'acord amb el llibre de consulta seleccionat, en **unitats didàctiques** que, en general, tenen totes uns continguts comuns, els quals es presenten de forma interrelacionada i en connexió: textos llatins, continguts històrics, de civilització i cultura, continguts literaris, coneixements gramaticals, de lèxic i fraseologia, i altres activitats diverses de tipus complementari. La relació dels blocs o **apartats temàtics** és la següent:

1. Origen i evolució del llatí.
2. Morfosintaxi del llatí.
3. El lèxic llatí (i la seva relació amb el lèxic català i castellà actual). Les etimologies.
4. Els textos llatins i la seva interpretació. Iniciació a les tècniques de traducció.
5. Història, política, societat i cultura del món romà.
6. La pervivència de la cultura clàssica (i de les llengües clàssiques).

TEMPORITZACIÓ

D'acord amb l'experiència acumulada en els darrers anys, l'ordre que se seguirà en l'exposició didàctica d'alguns dels temes i continguts i, correlativament, en el corresponent treball amb els alumnes, no serà el mateix en què aquests apareixen en el llibre de consulta. És a dir, que alguns continguts que en el llibre de l'assignatura apareixen dins d'un determinat crèdit, s'impartiran de fet en un trimestre diferent.

En altres ocasions, s'introdueixen primer unes nocions bàsiques sobre un determinat apartat i, posteriorment, es reprenen aquells continguts per a completar-los i aprofundir-hi; això s'explica pel mateix caràcter progressiu i acumulatiu de bona part de la matèria, com és el cas, òbviament, dels continguts de tipus lingüístic.

A partir d'aquest curs la càrrega lectiva de *Llatí I* passa a ser de 4 h. setmanals, cosa que, sens dubte, millora les possibilitats d'atendre millor el programa de la matèria i ha de permetre introduir majors dosis d'aprofundiment, diversitat de procediments i d'integració dels apartats temàtics.

MATERIAL TEXTUAL I DIDÀCTIC

Al llarg del curs els alumnes utilitzen com a llibre manual i d'exercicis: *Llatí 1*, de Xavier Yáñez i altres; editorial EDEBÉ.

Sovint a classe es lliura material didàctic divers, bàsicament en fulls de fotocòpia, per a la realització de lectures, traduccions, exercicis i altres activitats, o bé com a material complementari. El Seminari també disposa de diccionaris de *Llatí* per a poder-los utilitzar a classe.

És convenient, però, que els alumnes disposin ja des del primer curs d'aquesta matèria d'un diccionari de *Llatí* per a ús personal.

AVALUACIÓ

1. **Avaluació formativa o contínua (Conceptes i Procediments):** Es valora la progressió dels alumnes i es mesura el grau en què es vagin assolint els diferents objectius didàctics i formatius, en el treball de cada dia; amb aquesta finalitat es corregeixen i s'avaluen els exercicis, treballs i altres activitats que l'alumne ha d'anar presentant periòdicament, els quals ponderen en la nota trimestral aproximadament en un 15 %.
2. **Avaluació sumativa o globalitzadora (Conceptes i Procediments):** Constituïda pels exàmens o proves avaluable objectivament; amb un pes en la formació de la nota trimestral d'aprox. un 85 %.
3. **L'actitud** de l'alumne, és a dir, la seva predisposició o interès per l'aprenentatge de la matèria, així com l'esforç, el treball personal i l'assistència a les classes, també tenen el seu reflex en el procés d'avaluació i, especialment, contribueixen a l'arrodoniment de les notes trimestrals de l'alumne i, per tant, també incideixen en la nota final (cal tenir en compte que la nota trimestral i la nota final es posen en enters, i això fa que l'arrodoniment d'aquestes notes sigui prou important). Així doncs, en la valoració dels aspectes actitudinals es tenen en compte, entre d'altres, l'assistència regular a les classes, la participació a la classe i el seu aprofitament, els hàbits de treball, la presentació regular dels exercicis, treballs i altres activitats, la conducta a classe i l'actitud respectuosa envers els companys i el professor... D'altra banda, copiar o intentar copiar en un examen implica una actitud negativa.
4. **Per aprovar una avaluació trimestral o crèdit** caldrà obtenir com a mínim un 5 en la nota trimestral. Ara bé: la mitjana de les notes obtingudes en els exàmens no ha d'ésser inferior a 4'5.
Els continguts lingüístics de la matèria són, en gran part, acumulatius; els altres continguts (història, civilització i cultura), en principi, no tenen caràcter acumulatiu i poden ser objecte de recuperació si no s'han superat en el seu moment, encara que per nota trimestral es tingui l'avaluació corresponent aprovada, ja que l'aprobat definitiu estarà condicionat a la superació posterior dels continguts no superats.
Copiar o intentar copiar en un examen, amb intercanvi de fulls, amb la utilització de "xuletetes" o altres mitjans igualment no permesos implica una actitud negativa i, com una conseqüència immediata, l'anul·lació de l'examen en què s'hagi produït aquest fet.
Suspendre la darrera avaluació implicarà necessàriament haver de superar la prova de Suficiència per a aprovar el curs.
5. **Ponderació per trimestres:** 1r. trimestre/crèdit: 30%; 2n. trim./crèdit: 30%; 3r. trim./crèdit: 40%. Donat el caràcter acumulatiu i progressiu de gran part de la matèria, suspendre el darrer parcial (3a. avaluació) implicarà necessàriament haver de superar la prova de Suficiència per a aprovar el curs.
6. **Recuperació de la matèria:** Bona part de la matèria, concretament la de tipus lingüístic, té un caràcter acumulatiu; per aquesta raó la recuperació d'aquests continguts (sobretot pel que fa als continguts més

generals) es va fent, de manera implícita, al llarg del curs. Els continguts de caràcter històric i cultural, però, no solen tenir caràcter acumulatiu i, per tant, pot passar que s'hagin de recuperar temes específics, encara que es tingui aprovat el parcial trimestral corresponent, ja que l'aprobat definitiu està condicionat a la superació posterior dels continguts no acumulatius no superats anteriorment.

A final de curs **l'examen de Suficiència** servirà per a recuperar les parts de la matèria no superades anteriorment o la matèria sencera si és el cas; aquesta prova constarà d'una o de dues parts (part de llengua i part d'història i civilització); en el cas d'haver de fer les dues parts, només es compensaran entre elles (per tal de fer la nota mitjana) si s'ha obtingut una puntuació no inferior a 4'25 a la part amb la nota més baixa.